

ἘΣ ΤΗΝ ΤΡΙΚΥΜΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Κώστα Κεροφύλα καὶ Ν. Λεονταρίτη.

ΒΟΓΚΑ σκληρὴ τοῦ κόσμου τρικυμία.
Ἐπάνω εἶς τὸ κεφάλι μου φρικτά.
Τὸ κουρέλι ποῦ κράζουμε καρδιά
Σοῦ τὸ ρίχνω ἔς τὰ πόδια σου μπροστά.

Κανένας πόνος, τρικυμιὰ καμμία
Ποτὲ δὲ θὰ μὲ κάμουν ταπεινά
Νὰ γύρω τὸ κεφάλι γιὰ ἐσπλαχνία
Ἐμπρὸς εἶς τὸ πλούσιο ποῦ ἡ ψυχὴ μισᾷ.

Κι' ὅταν κλονίσῃς τὸ φτωχό μου σῶμα
Καὶ δὲν μπορέσω πλειὰ ν' ἀντισταθῶ,
Δὲ θὰ πέσω νεκρὸς ἔς τὸ μαῦρο χῶμα,

Ἄλλὰ σὰ νᾶμουν φεῖδι θὰ συρθῶ,
Καὶ πρὶν τὰ μάτια κλείσω καὶ τὸ στόμα
Ἐ τῆς μάνας μου τὸ μνηῖμα θὰ κρυφτῶ.

Ζάκυνθος.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

